

Sygn. akt I C 60/20

Uzasadnienie Wyroku Sądu Rejonowego w Zakopanem z dnia 6 lipca 2021 roku

Pozwem z dnia 7 lutego 2020 roku powódka – A. C.– wiosła o zasądzenie od A. K. kwoty 2180 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazała, że jest właścicielką działki ewidencyjnej o numerze(...), obręb (...) Miasto Z., a pozwana jest właścicielką nieruchomości sąsiedniej. W trakcie wichury metalowy garaż należący do pozwanej uderzył w jej ogrodzenie i je uszkodził. Szkody miały wynieść 2180 złotych

W odpowiedzi na pozew (k. 15) pozwana wniosła o oddalenie powództwa wskazując, że garaż posadowiły osoby uprawnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powódka A. C. jest właścicielką nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Zakopanem prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Nieruchomość ta jest położona w Z. przy ulicy (...). Właścicielką nieruchomości sąsiedniej jest pozwana A. K.. W dniu 12 listopada 2019 roku w wyniku silnego wiatru doszło do zerwania się metalowego garażu („blaszka”), który uderzył w ogrodzenie powódki uszkadzając je.

Dowód:okoliczność bezsporna;

odpis księgi wieczystej k. 2-4;

zaświadczenie k. 5;

nagranie k. 10;

zdjęcia k. 22-24.

Garaż zamocowany był do gruntu czterema kotwami.

Dowód:zeznania na piśmie S. J. k. 57-67.

Uszkodzone ogrodzenie zostało wykonane kilka dni przed zdarzeniem. Wykonała je firma (...). Ogrodzenie wykonane było z przeseł panelowych firmy (...), metalowych słupków oraz betonowej podmurówki. W wyniku uderzenia o ogrodzenie garażu doszło do uszkodzenia około 10 metrów ogrodzenia.

Dowód:zeznania na piśmie T. C. k. 67-69;

zeznania na piśmie L. C. k. 64-66.

Powódka naprawiła ogrodzenie w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowo Usługowym (...) K. S.. Za prace związane z naprawą została wystawiona faktura na kwotę 2180 złotych.

Dowód:faktura k. 6.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się w pierwszej kolejności na okolicznościach bezspornych, które przeważają w niniejszej sprawie, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała faktu, że to zerwany garaż pozwanej uszkodził ogrodzenie powódki.

Pewne szczegóły Sąd ustalił także dzięki zeznaniom świadków, jakkolwiek zeznania te zostały złożone na piśmie, co utrudnia ich ocenę to wskazać należy, że wszyscy świadkowie są związani ze stronami, przez które zostały powołane, co ogranicza ich wiarygodność. Wskazać należy, że pozwana A. K. złożyła pismo odnoszące się do zeznań świadka S.

J. w dniu 11 czerwca 2021 roku, natomiast z aktami, a więc i zeznaniami zapoznała się dopiero 16 czerwca 2021 roku, co oznacza, że treść zeznań była jej znana zanim trafiły one do akt sprawy.

Podstawę odpowiedzialności Sąd opisze w części następnej uzasadnienia, w opisie dowodów wskazać należy, że wysokość należnego odszkodowania Sąd ustalił bez opinii biegłego zgodnie z art. 505⁷ § 1 k.p.c., zgodnie z którym ilekroć ustalenie zasadności lub wysokości świadczenia powinno nastąpić przy zastosowaniu wiadomości specjalnych, od uznania sądu zależy powzięcie samodzielnej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy albo zasięgnięcie opinii biegłego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że cena 2180 złotych za prace związane z postawieniem (naprawą) ogrodzenia o długości około 10 metrów nie wydaje się zawyżona, daje to około 200 złotych za metr ogrodzenia. Prace takie wymagają demontażu, lub częściowego demontażu poprzedniego ogrodzenia, postawienia nowych słupków (stare widać, że są pocięte) i siatki. Brak jest podstaw aby kwestionować przedłożoną do akt fakturę, zwłaszcza, że dokładnie opisyje czynność za którą została wystawiona.

Po drugie doświadczenie, życiowe wskazuje, że sama siatka ogrodzenia o długości 2500mm, to koszt koło wahający się od około 80 złotych – najtańsze do 200 złotych – lepsze – aż do ogrodzeń wyjątkowo drogich, aczkolwiek ten przypadek nie zachodzi w niniejszej sprawie. Słupki ogrodzeniowe to około 60 złotych. Tak więc same podstawowe materiały to około 600 do 1000 złotych (4x siata 5x słupki). Do tego dochodzą pomijalne koszty jak śruby, nity itp. Natomiast niebagatelnym kosztem, o czym wie każdy kto prowadzi remont z wykorzystaniem fachowców jest robocizna, która w niniejszej sprawie jest o tyle wyższa, że obejmuje tak rozbiórkę jak i montaż.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe okoliczności na podstawie samodzielnej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy Sąd uznał, że kwota 2180 złotych to kwota szkody jaką poniosła powódka w sprawie.

Sąd pominął pozostałe wnioski dowodowe jako nieprzydatne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył co następuje

Powództwo jako zasadne zostało uwzględnione.

Zgodnie z art. 434 k.c. za szkodę wyrządzoną przez zawalenie się budowli lub oderwanie się jej części odpowiedzialny jest samoistny posiadacz budowli, chyba że zawalenie się budowli lub oderwanie się jej części nie wynika ani z braku utrzymania budowli w należytych stanie, ani z wady w budowie.

Pojęcie budowli powinno być rozumiane zgodnie z intuicjami czerpanymi z języka potocznego, a więc bardzo szeroko. Budowlami są zatem wszelkie konstrukcje techniczne związane z gruntem, jednakże bez względu na ich położenie nad powierzchnią ziemi czy pod tą powierzchnią i bez względu na ich trwałe bądź nietrwałe połączenie z gruntem – np. budynki o celach mieszkalnych lub użytkowych, garaże, niezwiązane z gruntem pawilony, latarnie, ogrodzenia, studzienki kanalizacyjne, silosy, rusztowania, trybuny (zob. M. Safjan [w:] Kodeks cywilny, t. 1, red. K. Pietrzykowski, 2018, kom. do art. 434, nb 6 i n.).

W ocenie Sądu garaż typu blaszak uznać należy za budowlę, a jego zerwanie się w rozumieniu art. 434 k.c. byłoby zawaleniem się, jakkolwiek faktycznie budowla oderwała się w całości od ziemi.

Zgodnie z wyżej cytowanym przepisem Samoistny posiadacz budowli, którym niewątpliwie była pozwana, odpowiada na zasadzie ryzyka. Oznacza to, że to na pozwanej ciąży obowiązek wykazania okoliczności egzoneracyjnych. W tym wypadku pozwana winna wykazać, że zawalenie się budowli lub oderwanie się jej części nie wynika ani z braku utrzymania budowli w należytych stanie, ani z wady w budowie. Istotą odpowiedzialności na podstawie art. 434 k.c. jest domniemanie prawne, że wada w budowie lub brak utrzymania budowli w należytych stanie stało się przyczyną zawalenia się budowli lub oderwania się jej części.

Pozwana nie zgłosiła żadnego dowodu, który by to domniemanie obalił. Wbrew zawartemu w odpowiedzi na pozew twierdzeniu nie ma znaczenia, kto stawiał garaż fachowiec czy nie, albowiem przy zawaleniu się budowli nie ma znaczenia odpowiedzialność ewentualnego budowniczego. Samo jednozdaniowe twierdzenie zawarte na nagraniu na płycie (k.10) pochodzące z wydania informacji telewizji (...), z którego to twierdzenia wynika, że był to najmocniejszy wiatr w XXI wieku nie zwalnia jeszcze pozwanej z odpowiedzialności.

Po pierwsze wskazać także należy, że rekordowa prędkość wiatru zawsze notowana jest w samych górach, a nie u ich podnóża tj. w Z..

Po drugie silny wiatr (zaznaczaj halny) jest typowym zjawiskiem dla P.. Wieje on kilka razy do roku, a co kilka lat dochodzi do mocnych wiatrów powodujących większe zniszczenia, tak na przykład było w Boże Narodzenie 2013 roku. Fakt, że silny wiatr jest typowym zjawiskiem dla P. powoduje, że stawiając jakiegokolwiek budowlę trzeba mieć tę okoliczność na uwadze. Tak więc samo wystąpienie wiatru, nawet wyjątkowo silnego o ile pozwana nie wykaże, że był jedyną zdarzenia nie powoduje zwolnienia z odpowiedzialności.

Strona pozwana nie wykazała by wiatr wiejący w dniu 12 listopada 2019 roku można było uznać za siłę wyższą.

W ocenie Sądu biorąc pod uwagę domniemanie z art. 434 k.c. przyczyną zawalenia się garażu było jego nieprawidłowe przymocowanie do podłoża, tzn. takie, które silnego wiatru nie wytrzymało.

Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

Związek przyczynowy między zerwaniem się garażu, a uszkodzeniem ogrodzenia nie był przez nikogo kwestionowany i jest niewątpliwy.

Wysokość odszkodowania została już opisana powyżej i w ocenie Sądu wynosi 2180 złotych.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. zasądając na rzecz powódki kwotę 200 złotych, na którą składała się opłata od pozwu.

ASR Jerzy Wróbel